

Sygn. akt: I C 92/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Anna Szpręgiel

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko I. D.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 14.400,00 (czternaście tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Tadeusz Trojanowski

I C 92/16

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 383802,29 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu - należność ta powstała w wyniku zawartej umowy kredytu, na skutek wypowiedzenia umowy, w następstwie niedotrzymania jej warunków stała się ona wymagalna. W drodze cesji wierzytelność została przeniesiona na powoda.

Kurator pozwanego wniósł o oddalenie powództwa (k.70).Podał, że do pozwu nie dołączono umowy a ewentualne jej późniejsze dołączenie byłoby spóźnione; podniósł, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu jest jedynie dokumentem prywatnym. Zgłosiła także zarzut przedawnienia.

W piśmie procesowym z dnia 23.11.2016 r. roku powód odniósł się do zarzutów podniesionych przez kuratora pozwanego (k.81)

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 22.01.2008 r. pozwany zawarła umowę o kredyt hipoteczny z (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. oddając do dyspozycji kredytobiorcy kwotę 361.000 zł(k.17).Kredyt uruchomiono w dniu 8.02.2008 r.

Wysokość zmiennego oprocentowania ustalono w par.3 umowy a wysokość odsetek od zadłużenia przeterminowanego określono w par.6 umowy o kredyt.

Pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z umowy; na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg funduszu z dnia 11.03.2016 r. zadłużenie pozwanego wynosiło 296.921,27 zł z tytułu kapitału i 86.881zł z tytułu odsetek. Postanowieniem z dnia 2.07.2013 r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej nadał klauzulę bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko dłużnikom solidarnym I. D. i J. D..

Umową sprzedaży z dnia 25.09.2015 r. zbyto wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powoda (k.14 i n).

Wierzytelność wobec pozwanych była ujęta w załączniku (k.5 i k.105-109, na k.106v.),powód przedstawił wyciąg z listy z oznaczeniem rodzaju kredytu, numeru umowy kredytowej i danymi pozwanego .Przeniesienie wierzytelności z tytułu umowy kredytu na powoda było skuteczne.

Pismem z 8.10.2015r. dokonano zawiadomienia o cesji i wezwania do zapłaty (k.6).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu na dzień 11.03.2016 - k.4
- umowa kredytu - k.83
- umowa przeniesienia portfela z 25.09.2015 –k.14
- wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności - k.5 i k.105-109, na k.106v
- umowa przeniesienia ogółu praw i obowiązków z 21.09.2015 -k.17
- umowa sprzedaży udziałów z 21.09.2015 –k.21
- zawiadomienie o cesji k.6
- postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności z dnia 2.07.2013 r. –k.104

Pismo procesowe powoda z 23.11.2016 r., nie było spóźnione gdyż potrzeba jego złożenia wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Umowa o kredyt została już powołana w pozwie a powód nie musiał zakładać że strona pozwana zakwestionuje istnienie tego podstawowego dokumentu Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły tym że wg strony pozwanej wyciąg z ksiąg funduszu jako dokument prywatny nie mógł być dowodem na istnienia zobowiązania; wobec oparcia się na umowie kredytu ten argument stracił znaczenie.

Sąd zważył co następuje.

Umowa przelewu wierzytelności jest zgodna z przepisami art.509 i n. kc. W wyciągu podano rodzaj umowy, jej numer oraz dane kredytobiorcy co jest wystarczające dla identyfikacji wierzytelności. Dokument cesji wielu wierzytelności z natury rzeczy jest bardzo obszerny, zawiera on ponadto tzw. dane wrażliwe(adresy, kwoty, rodzaje umów) osób trzecich których ujawnianie w tym procesie jest zbędne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych jest dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (vide wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10).Wysokość zadłużenia wynikała z zapisów w umowie kredytowej. W ocenie Sądu strona pozwana nie zakwestionowała wyliczeń powoda skupiając się na kwestiach formalnych i na zarzucie przedawnienia.

Zarzut przedawnienia okazał się zasadny. Bankowy tytuł egzekucyjny jest dokumentem wiarygodnym zbadanym przez Sąd Rejonowy, jednakże zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 r., III CZP 29/16 nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną

wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art.123par1 pkt 2 kc).

Powód w piśmie procesowym z dnia 23.11.2016 r. powoływał się właśnie na nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i na to że między datą postanowienia zaopatrującego bankowy tytuł wykonalności a pozwem nie upłynął 3 letni termin. W świetle powołanej uchwały Sądu Najwyższego to stanowisko jest błędne. Zarzuty pozwanego w zakresie przedawnienia-art.118 kc in fine- okazały się zatem zasadne.

Wobec powyższego na zasadzie art.117 par.2zd.1kc powództwo oddalono.

O kosztach kuratora pozwanego będącego adwokatem orzeczono na zasadzie art.98 kpc zgodnie z wynikiem sprawy i wnioskiem zgłoszonym na rozprawie według stawki przewidzianej w przepisach określających opłaty za czynności adwokackie .